

РЕШЕНИЕ

№ 884

гр. София, 02/16/2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 01/24/2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **5806** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Заповед №РА-18-30/17.05.2021г. на гл.архитект на Столична община с която на жалбоподателя е наредено да премахне преместваем обект: „Разширение със зала за хранене – бърза закуска ЗП-44,82кв.м.-28 места“ към ведомствено кафе в Технологичен корпус на [фирма]. Изложени са съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед, като издадена при допуснати съществени процесуални нарушения, в нарушение на материалния закон и в несъответствие с целта на закона. По същество се твърди, че процесният обект не представлява преместваем такъв, с изтекло разрешение за поставяне, а е резултата на извършено преустройство на съществуващ обект с траен статут; сочи се разминаване на правната квалификация на нарушената разпоредба в констативния акт и заповедта за премахване; нарушено право по чл.34, ал.1 АПК на участие в производство и на правото да се запознае с административната преписка в цялост; неизяснени факти и обстоятелства в нарушение на чл.35 АПК; твърди се, че обекта е допустим по строителните правила и норми. Претендират се направените по делото съдебни разноски.

В съд.з. жалбоподателят [фирма], чрез адв.А. и в представена от него писмена защита, поддържа жалбата.

Ответникът – гл.архитект на Столична община, в представено по делото

писмено становище, чрез юриск. Ч. в съд.з. и в представена писмена защита, излага съображения, че жалбата следва да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на платения от жалбоподателя адвокатски хонорар.

Съдът, като обсъди становищата на страните, доказателствата по делото и заключението по назначената по делото съдебно-техническа експертиза, приема за установени следните фактически обстоятелства по делото:

Съгласно констативен акт №РМЛ20-КЦ01-856-03/10.11.2020г., служители на р-н „М.“-СО са извършили проверка на преместваем обект „Разширение със зала за хранене – бърза закуска ЗП-44,82кв.м.-28 места“ към ведомствено кафе в Технологичен корпус на [фирма] с идентификатор 68134.4081.32.2, находящ се в поземлен имот с идентификатор 68134.4081.32, УПИ Х, кв.8, м.“Ц. шосе 7-ми км.“ по плана на [населено място], собственост на [фирма]. При проверката е установено, че обектът представлява павилион с дървена конструкция с площ 44,86кв.м., с битумно покривно покритие, с монитрана PVC дограма; монтиран е върху бетонов фундамент; захранен е с електрическа енергия и вода. Посочено е че за обекта е издадено разрешение за поставяне №5/19.03.2004г. на главния архитект на район „М.“-СО, с изтекъл срок, т.е. в нарушение на чл.56, ал.2 от ЗУТ и чл.30, ал.1 от НПОРИМДЕРДТСО. Актът е съставен в отсъствие на представител на жалбоподателя.

По КА №РМЛ20-КЦ01-856-03/10.11.2020г. в 3-дневен срок от съобщаването му на 28.05.2021г. е постъпило възражение от [фирма], в което са изложени съображения, че проверката е извършена в отсъствие на представител на търговското дружество; сочи се, че за обекта е издадено Разрешение за строеж №148/04.12.2007г. на гл.архитект на Район „М.“-СО за цялостно преустройство и смяна на предназначението на част от абонатна станция в бърза закуска с кухненски блок - УПИ Х, кв.8, м.“Ц. шосе 7-ми километър“-Технологичен корпус 1, с посочена квадратура със ЗП 129,44кв.м., в която площ е включено и разширението за зала за-бърза закуска.

Въз основа на горното, с оспорената Заповед №РА-18-30/17.05.2021г. на гл.архитект на Столична община на жалбоподателя е наредено да премахне преместваем обект: „Разширение със зала за хранене – бърза закуска ЗП-44,82кв.м.-28 места“ към ведомствено кафе в Технологичен корпус на [фирма]. Заповедта е ъобщена на 02.06.2021г., а жалбата срещу нея е постъпила в АССГ на 11.06.2021г.

Съгласно заключението на вещото лице арх./инж.А. Б., обектът, предмет на премахване - „Разширение със зала за хранене – бърза закуска ЗП-44,82кв.м.-28 места“ към съществуващо ведомствено кафе в Технологичен корпус на [фирма] е изпълнен въз основа на издадено разрешение за поставяне №5/19.03.2004г. по одобрени проекти, на основание чл.56, ал.1 ЗУТ. Съгласно обяснителната записка на проекта, по част „Архитектурна“, е предвидено „изграждане на временен дървен павилион от 44, 86кв.м., който ще се използва за зала за хранене и се монтира пред кафенето, като за целта част от прозорците на съседната абонатна станция се затварят с Итонг“. В графичната част на проекта чертеж „Функционална схема и чертеж „Разпределение“ е изобразен временният дървен павилион – новозасторена зала за хранене. Ведомственото кафе и дървеният павилион – зала за хранене са свързани функционално посредством врата, монтирана на фасадата на сградата. Инвестиционният проект за строеж: „Преустройство и смяна на предназначението на

част от абонатна станция в бърза закуска с кухненски блок – ведомствено заведение на [фирма] със ЗП 129,44кв.м.“ към РС №148/04.12.2007г. включва и демонтиране на съществуващите преградни витрини с врата между залата за хранене и бързата закуска. В обяснителната записка е отбелязано, че проекта не третира залата за хранене, и същата е приета за даденост. В графичната част на проекта са записани технически характеристики на преустройството – по отделно за съществуващо кафе, зала за хранене и новопроектирана площ, и обща застроена площ от 129,44кв.м.

Вещото лице сочи, че процесният обект не е предвиден в действащия застроителен план. Съгласно текста на обяснителната записка по част „Архитектура“ на инвестиционния проект към РС №148/04.12.2007г., залата за хранене /процесният обект/ не е предмет на проекта; но е включен във всички графични части, включително „Архитектура“. Функционално залата за хранене е свързана с кафето, чрез демонтаж на PVC дограма.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл.215, ал.4 ЗУТ, от надлежна страна, насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно разпоредбата на чл.215, ал.1 във вр. с чл.214, т.1 ЗУТ. Т.е. жалбата е процесуално допустима. По съществуването на оспорването, съдът взе предвид следното:

Оспореният акт е издаден от компетентен орган. Компетентността на органа произтича от чл.57а, ал.3 ЗУТ и предоставените със Заповед №СОА21-РД09-455/22.03.2021г. – т.1.35, правомощия от кмета на СО, в съответствие с изрично установената от § 1, ал.3 ДР ЗУТ възможност за това.

Оспорваната заповед е издадена в изискуемата писмена форма и съдържа всички реквизити по чл.59, ал.2 АПК. При издаването на акта са спазени административно-производствените правила. Съгласно чл.57а, ал.2 ЗУТ обстоятелствата по ал.1 на същата разпоредба относно налични за съоръжението книжа са установени с констативен акт, съставен от служителите по чл.223, ал.2. Препис от Констативния акт е връчен на жалбоподателя и той е имал възможност да подаде възражение срещу констатациите, описани в него, от която се е възползвал. Не представлява съществено нарушение на процесуалните правила фактът, че констативният акт е съставен в отсъствие на представител на жалбоподателя, тъй като същият е имал възможност да направи възраженията си по него и да ангажира доказателства във връзка с тях както в административното, така и в съдебното производство.

По прилагането на материалния закон, съдът съобрази следното:

Разпоредбата на чл.56, ал.1 ЗУТ, предвижда, че върху поземлени имоти могат да се поставят преместваеми увеселителни обекти и преместваеми обекти за търговски и други обслужващи дейности - павилиони, кабинни, маси, зарядни колонки за електрически превозни средства, както и други елементи на градското обзавеждане (спирки на масовия градски транспорт, пейки, осветителни тела, съдове за събиране на отпадъци, чешми, фонтани, часовници и други). Съгласно разпоредбата на чл.57а, ал.1, т.1 ЗУТ обектите по чл.56, ал.1 се премахват, когато са поставени без разрешение или в противоречие с издаденото разрешение. В тази връзка безспорно се установява, че издаденото за процесния обект разрешение за поставяне е с изтекъл срок, т.е. то не е основание да се държи поставен обектът в имота.

Във връзка с горното, основният спор по делото е относно характера на обекта,

предмет на премахване - представлява ли той "преместваемо съоръжение", попадащо в приложното поле на чл. 56, ал.1 ЗУТ, или е пристройка, част от съществуващ строеж. В тази връзка съдът взе предвид следното:

Съгласно §5, т.80 от ДР на ЗУТ, "Преместваем обект" е обект, който няма характеристиките на строеж и може след отделянето му от повърхността и от мрежите на техническата инфраструктура да бъде преместван в пространството, без да губи своята индивидуализация и/или възможността да бъде ползван на друго място със същото или с подобно предназначение на това, за което е ползван на мястото, от което е отделен, като поставянето му и/или премахването му не изменя трайно субстанцията или начина на ползване на земята, както и на обекта, върху който се поставя или от който се отделя. Преместваемият обект може да се закрепва временно върху терена, като при необходимост се допуска отнемане на повърхностния слой, чрез сглобяем или монолитен конструктивен елемент, който е неразделна част от преместваемия обект и е предназначен да гарантира конструктивната и пространствена устойчивост на обекта и не може да служи за основа за изграждане на строеж.

По смисъла на т.39 от §5 от ДР на ЗУТ, "Обект" е самостоятелен строеж или реална част от строеж с определено наименование, местоположение, самостоятелно функционално предназначение и идентификатор по Закона за кадастъра и имотния регистър.

Предвид установеното по делото фактическо положение, при което процесната зала за хранене представлява функционална част от обекта „Бърза закуска -Ведомствено кафе“, съдът намира, че премахването на разширението със зала за хранене ще направи цялото заведение за хранене негодно за отредения му начин за ползване, още повече, че е премахната преградна витрина между съществуващата бърза закуска и залата за хранене. Предвид горното съдът приема, че оспорената заповед касае част от обект, а не самостоятелен преместваем обект, поради което тя следва да бъде отменена, тъй като не са налице предпоставките на приложеното от органа правно основание - чл.57а, ал.1 ЗУТ.

Ирелевантно за горните изводи е дали пристроената зала е предмета на разрешението за строеж №148/04.12.2007г., както този факт е от значение за преценката ѝ като законен или незаконен строеж в друго административно производство, но не и за премахването ѝ като преместваем обект.

С оглед изхода на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК, на жалбоподателят ще следва да ес присъдат направинет по делото съдебни разноски за държавна такса – 50лв. и за експертиза – 450лв. Разноски за адвокатско възнаграждение не следва да се присъждат, доколкото по делото липсват доказателства за плащане на уговорените такива.

Предвид изложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд, Второ отделение, 31 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед №РА-18-30/17.05.2021г. на гл.архитект на Столична община.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], съдебни разноски в размер на 500 /петстотин / лева.

Решението, съгласно чл.215, ал.7, т.4 ЗУТ, е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: